

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget, lov om kommunale valg og lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet. (Ændringer vedrørende brevstemmeafgivning som følge af lov om social service m.v.).

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 26/3 98. Første behandling 31/3 98.
Betænkning 15/4 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af særrettigheder for udlændinge.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 3/4 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Det forslag, vi nu på foranledning af Fremskridtspartiet skal behandle, vedrører ophævelse af særrettigheder for udlændinge.

Forslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 93, som Fremskridtspartiet fremsatte den 19. december 1997, og som var til

første behandling her i salen den 22. januar 1998. Dengang afviste regeringen forslaget, og regeringen har ikke ændret holdning siden da.

Lad mig derfor også denne gang slå fast, at regeringen ikke ønsker positiv særbehandling af hverken indvandrere eller flygtninge eller andre grupper i det danske samfund. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at der kan og skal iværksættes særlige tiltag og initiativer over for grupper, som har særlige behov.

En del af vores samfundsstruktur bygger på, at der for større eller mindre grupper af borgere med særlige behov iværksættes særlige tiltag og initiativer, der netop tager højde for disse gruppers særlige situation. Formålet med disse tiltag og indsatser er generelt set at søge at hjælpe disse mennesker til at kunne fungere på lige fod med samfundets øvrige borgere. Det er regeringens opfattelse, at vi herhjemme skal vedblive med at hjælpe de grupper af personer i samfundet, som har særlige behov. Dels er det vores forpligtelse som velfærdssamfund, men i øvrigt har vi også meget stor interesse i, at så mange borgere som muligt er velfungerende i vort samfund.

Jeg vil ikke gennemgå de enkelte eksempler, men blot sige, at nogle bærer præg af, at Fremskridtspartiet ikke har forstået eller sat sig ordentligt ind i de regler, vi har på det sociale område, boligområdet og lign.

Jeg vil gerne til slut slå fast, at efter regeringens opfattelse skal mennesker med et særligt behov for hjælp naturligvis have en håndsrækning af det danske samfund, uanset om det drejer sig om udlændinge eller andre grupper af borgere her i landet. Sådan er vort samfund indrettet i dag, og sådan mener jeg også det skal være indrettet fremover.

Jan Petersen (S):

Forslaget fra Fremskridtspartiet har til formål at fjerne formodede særrettigheder for udlændinge.

Socialdemokratiet mener ikke, at dansk lovgivning indeholder særrettigheder rettet specielt til eller mod udlændinge; men der er indeholdt en række forskellige elementer i lovgivningen, som har til formål at støtte de grupper, der har særlige behov, som også indenrigsministeren karakteriserede det.

Vi finder i Socialdemokratiet ikke, at forslaget er egnet som et egentligt debatgrundlag for, hvorledes udlændinge skal integreres, og hvilke vilkår der skal gælde for udlændinge i Dan-

mark. Vi finder, at det grundlag, der er forelagt Folketinget med indenrigsministerens forslag, er langt bedre egnet, og derfor skal jeg henvise til det.

Med hensyn til den mere sproglige side af forslaget skal jeg dog nævne, at det er interessant at læse lovforslaget. Man opererer med særrettigheder i et tilfælde, særfordele i et andet tilfælde og særbegunstigelser i et tredje tilfælde. Også rent sprogligt er jeg altså i tvivl om, hvad det egentlig er, man er på jagt efter.

Men kort og godt: Vi afviser beslutningsforslaget, og den debat, det kan være interessant at føre om de emner, der er omtalt, og de eksempler, som er nævnt, er langt mere egnet til at blive ført i forbindelse med behandlingen af indenrigsministerens forslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre går vi naturligvis ind for lighed for loven, og vi går ind for, at alle som enkeltpersoner skal have de samme muligheder; men det er ikke det samme, som at alle skal behandles ens, og derfor er bl.a. sociallovgivningen naturligvis indrettet sådan, at man behandler det enkelte menneske efter individuelle hensyn. Det synspunkt tilslutter vi os, uanset hvilket menneske, der har lovligt ophold her i landet, det drejer sig om.

Men hvis det kan påvises, at der er udlændinge, der som gruppe har særrettigheder eller det modsatte, vil vi naturligvis se på det, og vi er specielt meget optaget af de ydelser, der er indeholdt i integrationslovforslaget. Når vi skal behandle det, vil vi se nøje på disse problemer.

Bendt Bendtsen (KF):

Fremskridtspartiet har valgt at genfremsætte dette beslutningsforslag uændret. Det er ikke længe siden, vi behandlede det sidste gang, der kommer flere af slagsen i dag, og den konservative holdning er den samme: mennesker er ikke ens, og derfor skal de behandles forskelligt.

I dag behandler vi ikke dette forslag sammen med de lovforslag fra V og K, som satte fokus på både integrationen og udlændingeloven. Med så få uger af denne folketingssamling tilbage har vi fra konservativ side valgt ikke at fremsætte disse lovforslag. Det er ikke, fordi vi ikke mener, at forslagene er gode nok, men det forekommer os altså noget forkert over hals og hoved at bombardere Folketinget, få uger før vi

skal være færdige. Vi ønsker bedre tid til hele den diskussion.

Når forslagsstillerne siger nej til særrettigheder for udlændinge, er det noget unuanceret, for hvad er egentlig særrettigheder? Er det gratis danskundervisning? Er det hjælp i særlige tilfælde til flygtninge, som har fået asyl, og som står uden midler til indbo og alt andet?

Vi kan være enige med Fremskridtspartiet i, ikke at ønske særfordele til udlændinge, for særfordele kan bære ved til et bål, som vi ikke ønsker, men mennesker er som sagt ikke ens, og derfor skal mennesker behandles forskelligt.

Der skal ikke herske tvivl om, at der er forskel på regeringens udlændingepolitik og den politik, vi ønsker i Det Konservative Folkeparti, men vi mener, at folk, som har fået lov til at være i Danmark, skal behandles anstændigt. Så kan vi diskutere kravene med hensyn til at få ret til ophold i landet, men når man har fået den ret, må integrationen gå i gang.

Er det en særrettighed at skaffe en flygtningefamilie en bolig? Mener Fremskridtspartiet, at man skal blive i en lejr, til man har stået i en boligkø i en årrække? Det kunne da være interessant at høre.

Og er den tidlige førskoleundervisning af børn, som er kommet hertil, en særrettighed? Er det også noget, der skal afskaffes?

Vi kan forstå Fremskridtspartiet et stykke af vejen, men forslaget er for unuanceret, og vi mener ikke, at det kan støttes i dets nuværende form.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det glædede mig meget at høre hr. Bendt Bendtsens tale, og jeg kan underskrive så at sige hvert ord. Men jeg vil godt sikre mig, at jeg forstår det rigtigt: Forskellige mennesker i forskellige situationer kan meget vel – ja bør – behandles forskelligt, for ellers er man uretfærdig.

Sådan forstod jeg hr. Bendt Bendtsen, og jeg tør vel heraf udlede, at hr. Bendt Bendtsen er enig i det, som også er mit partis og min mening, nemlig at flygtninge, som næsten altid – og når de først er anerkendt som flygtninge, har vi jo ligefrem et juridisk og administrativt bevis for det – er i en særlig udsat og vanskelig situation, kan have rimelige krav på særlig hensyntagen, fordi de har det vanskeligere end andre, der er i en bedre situation. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg skal gøre det meget kort: Ja!

Aage Frandsen (SF):

Da mit partis ordfører, fru Anne Bastrup, ikke kan være til stede ved behandlingen af dette forslag, skal jeg fremsætte SF's synspunkter:

Det er jo en genfremsættelse, og vi har derfor udtrykt vores synspunkter med hensyn til forslaget tidligere. Det gjorde fru Anne Bastrup på vores vegne i forrige samling.

Men jeg vil godt komme med nogle helt principielle betragtninger om forslaget, i øvrigt på linje med det, som den konservative ordfører var inde på, nemlig at der selvfølgelig er tale om særrettigheder. Ellers er der jo overhovedet ikke tale om, at man kan komme ind i landet. Så selvfølgelig skal man behandles anderledes end os, der er her, for ellers giver det jo ingen mening. Jeg har jo f.eks. ikke brug for at få nogle rettigheder, for dem har jeg i forvejen. Man skal altså have nogle rettigheder, som man ikke havde før.

Under alle omstændigheder må man jo også sige, at hvis de pågældende skal integreres med rettigheder og pligter – og det lægger vi helt afgørende vægt på – så får de altså nogle særrettigheder. F.eks. skal de, som det allerede er nævnt, have nogle særlige kurser og andre særlige ting for at komme ind på arbejdsmarkedet, og det forudsætter altså, at der er nogle særrettigheder.

Og hvis man vil have en eller anden form for ligestilling, er det helt afgørende også at tage hensyn til, at der er forskelligheder.

Forslaget må bygge på den opfattelse, som forslagsstillerne vel også har, at der slet ikke må komme nogen ind i landet, som anmoder om at få asyl her eller om på anden måde at få lov til at komme til Danmark.

Derfor afviser vi, som vi også gjorde det sidst, helt klart forslaget.

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal på vegne af Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Kjærsgaard, som ikke kan være til stede her i salen for øjeblikket, sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig er meget positivt indstillet over for det foreliggende forslag.

Vi mener også, at det er et problem, at det kan konstateres, at udlændinge har særfordele her i landet. Og vi ønsker grundlæggende, at der skal igangsættes et undersøgelsesarbejde

fra regeringens side, sådan at det kan konstateres, i hvilket omfang der er særfordele til stede, og i hvilket omfang der kan rettes op på dette forhold, sådan at der ikke sker den diskrimination, som efter vores opfattelse finder sted. Det gælder boliganvisningen, det gælder de sociale ydelser, og det gælder forskellige andre særfordele for udlændinge her i landet.

Forslaget var til behandling før folketingsvalget den 11. marts, og da viste det sig desværre, at der ikke var flertal for at gennemføre det pågældende forslag, og det beklager vi selvfølgelig i Dansk Folkeparti. Og vi havde håbet, at der efter folketingsvalget ville være et andet flertal, der kunne sørge for at få gennemført et forslag som det her og de andre fornuftige forslag, der er på dagsordenen her i dag.

Desværre er det ikke sådan, og vi må så bare ønske os, at der på et tidspunkt kommer et flertal for disse forslag her i Folketinget. Og så må vi i øvrigt håbe, at regeringen vil tage helt anderledes fat på problemerne omkring udlændinge her i landet, for hvis den ikke gør det, kan det få alvorlige konsekvenser for Danmark fremover.

Vi håber, at jorden efterhånden er gødet for disse forslag, så der kan blive flertal for dem, men det ser desværre ikke ud til det.

Arne Melchior (CD):

Ja, håbet beskæmmer jo ingen, men som det netop fremgik af den forrige ordførers tale, er det håb faldet til jorden med et brag – heldigvis. Håbet beskæmmer ingen, men fremsættelsen af dette lovforslag beskæmmer nogle, nemlig dem, der har fremsat det. Det er CD's opfattelse.

Jeg er glad for den korte og fyndige udveksling af korte bemærkninger, der var mellem den konservative ordfører og undertegnede, for den viser mig, at dette forslag får samme skæbne som sidst. Men hr. Peter Skaarup håber stadig væk, han håber på det næste valg, som kommer, jeg ved ikke hvornår, måske om fire år.

Folket har netop valgt dette Folketing, og det bliver altså ikke over 10 pct. af Folketingets medlemmer, der vil stemme for det forslag, og det vidste forslagsstillerne jo også udmærket, før de fremsatte det, men man har jo lov til at komme med paradeforslag.

Forslaget er så uforstående over for menneskelige situationer: De flygtninge, der er kommet igennem det nåleøje ved vore grænser, som vi har gjort meget småt gennem den behandling, vi giver de enkelte sager, er ægte flygtninge

ge og skal behandles som mennesker i nød. Og i flygtningekonventionen står der, at flygtninge skal behandles mindst lige så godt som landets egne borgere, og der står udtrykkeligt, at med hensyn til bolig og arbejdsmuligheder kan og bør de behandles bedre. Det har Danmark skrevet under på, og det var flot, at Danmark gjorde det, og det går 90 pct. af Danmark også ind for den dag i dag.

Se, bekvemmelighedsflygtninge, det er nogle, der unddrager sig deres skatteforpligtelser over for Danmark ved at tage til udlandet for at være i skattely. Det er bekvemmelighedsflygtninge, men ikke de mennesker, der, fordi de bliver forfulgt, ja endda tortureret og truet på alle leder og kanter, forlader deres bagland, deres netværk, deres sprog, deres kultur og deres klima for at komme hertil. Så dejlige er hr. Skaarup og jeg altså ikke, at det absolut er meget vigtigt at komme til at bo inden for de samme grænser, som f.eks. vi to bor bag.

Jeg vil gerne med det samme sige, at CD med samme fnysende foragt afviser de to næste forslag, der står på dagsordenen. Så hvis der ikke fremkommer specielt væsentlige ting i debatten om de to næste forslag, gælder CD's afvisning her med det samme, og så kan formanden slippe for at give mig ordet to gange til. For jeg havde egentlig ventet, at de tre lige skøre forslag ville kunne behandles under ét, men nu kommer de altså hver for sig.

CD kan ikke med den yderste kant af lillefin-gerne neglen medvirke til sådan nogle hensynsløse forslag, som der her er tale om.

Vibeke Peschardt (RV):

Da den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede, skal jeg sige, hvad hun antagelig ville have sagt, hvis hun havde været her i salen nu:

Det Radikale Venstre har aldrig tidligere kunnet støtte et forslag som det her, og det kan vi selvfølgelig heller ikke nu. Vi går ikke ind for særbehandling generelt, men vi ved, at det i nogle tilfælde er helt nødvendigt at gøre noget for de mennesker, der kommer her til landet.

Jeg har i virkeligheden kun foragt tilovers for det forslag, og jeg må på mit partis vegne afvise det.

Frank Aaen (EL):

Da vores ordfører, hr. Søren Søndergaard, ikke kan være til stede, skal jeg bare nøjes med at tilslutte mig den foragt, der allerede er udtalt af

andre partier, og sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti finder vi, at dette forslag fra Fremskridtspartiet er totalt blottet for en grundlæggende forståelse for, at flygtninge er medmennesker i nød, der kommer til vort land for at bede om asyl, at de er i en helt særlig situation, og at den situation også kræver helt særlige foranstaltninger, bl.a. foranstaltninger, der, hvis de skal blive her i landet, kan sikre dem en god integration i vort samfund.

Derfor kan heller ikke Kristeligt Folkeparti støtte det af Fremskridtspartiet fremsatte forslag.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FP):

Den 11. november 1997, altså for mindre end et halvt år siden, erklærede indenrigsministeren sig i morgennyhederne på TV 2 som modstander af en positiv særbehandling af flygtninge og indvandrere med den begrundelse, at det kunne skabe modvilje blandt danskerne.

Jeg er hundrede procent enig med indenrigsministeren i, at det netop er det, der er problemet. Problemet opstår jo i det øjeblik, hvor man giver udlændinge en positiv særbehandling, for så vender befolkningen sig generelt imod de fremmede og ikke imod dem, der har lavet lovgivningen og dermed givet dem de særfordele. Det er jo det, der er problemet, og det er i virkeligheden den problemstilling, vi ønsker at rette op på med forslaget her.

Så de, der har givet udtryk for, at de kun har foragt tilovers for forslaget, har tilsyneladende overhovedet ikke forstået forslaget mening. Meningen med dette forslag er netop at få nogle spilleregler i Danmark, som er rimelige, og som er til at forstå, og som den danske befolkning kan acceptere, og hvorved de kan acceptere det grundlag, som udlændinge er i Danmark på. For dermed vil vi gavne de udlændinge, der er i Danmark, nemlig ved, at det generelle syn på dem vil blive langt mere positivt, end det er i dag.

Disse positive særfordele, som også indenrigsministeren kaldte dem, er kun medvirkende til, at den danske befolkning bliver småsur – og desværre ikke på politikerne, men på de frem-

mede, og det er ikke rimeligt over for de fremmede.

Så de, der her fra Folketingets talerstol har givet udtryk for, at de kun har foragt tilovers for forslaget, har altså kun foragt tilovers for det, jeg står her og siger, og har kun foragt tilovers for, at vi i Fremskridtspartiet med det her forslag faktisk ønsker at gøre forholdene for udlændinge i Danmark mere rimelige, end de er i dag, således at befolkningen får et mere positivt syn på tingene, og således at ansvaret for, at det er kørt skævt, bliver lagt det rigtige sted, nemlig her i Folketinget.

Jeg synes også, det er stærkt foruroligende, at en række ordførere benytter taletiden til at foretage pindehuggeri med hensyn til formuleringen af bemærkningerne til forslaget. For der er jo tale om et beslutningsforslag, som udelukkende er et oplæg til en diskussion om denne problemstilling, og i det omfang beslutningsforslaget bliver vedtaget, er det jo blot et oplæg, som regeringen kan arbejde videre med. Men det er jo klart, at når det store flertal ikke vil være med til at tage den diskussion, kan man også se uvilligheden til at diskutere de her ting ved, at ordførerne kun kommer på talerstolen for at foretage pindehuggeri i nogle detaljer i bemærkningerne til forslaget.

I øvrigt kan jeg sige til hr. Jan Petersen, som ikke helt kunne forstå forskellen og ligheden mellem de tre begreber, som han remsede op her: De tre begreber er tre begreber, som regeringen bruger i flæng. Alt efter hvilken minister vi taler om og taler med, bruges disse begreber i flæng af regeringen, men hr. Jan Petersens bemærkning var måske lige så meget ment til regeringen, som den var til forslagsstillerne, nemlig Fremskridtspartiet.

Indenrigsministeren har jo ret i, at der er tale om en genfremsættelse, og grunden til, at vi i Fremskridtspartiet føler, at der er behov for at genfremsætte dette forslag, er, at vi jævnlig støder på eksempler, hvor udlændinge bliver positivt særbehandlet i det danske samfund, og det er ikke holdbart. Vi nåede ikke i sidste samling at stemme om forslaget, og derfor har vi genfremsat det med henblik på, at vi når frem til en afstemning.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at Venstre var villig til at se på det, hvis man kunne påvise, at der var områder, hvor udlændinge som gruppe blev positivt særbehandlet, og derfor kan jeg ikke se andet, end at Venstre så burde støtte dette forslag, som lægger op til, at rege-

ringen kigger på området og kigger i hvert eneste ministerium, om der på nogen områder er tale om særfordele for udlændinge. Det er det, beslutningsforslaget lægger op til, og derfor burde Venstre selvfølgelig støtte det, vel at mærke hvis fru Birthe Rønn Hornbech mente det, hun sagde.

Det, der jo er problemet, når vi taler om særbehandling af udlændinge, er, at det ofte kommer til udtryk, hvor forskellige forvaltningsmyndigheder skal udmønte lovgivningen i spilleregler. Vi ved, at inden for f.eks. boligområdet, der jo er et område, hvor vi har en række sager, sætter kommuner ventelister til almennyttigt boligbyggeri ud af kraft og sætter udlændinge ind i stedet for. Der er altså danskere, som har stået på venteliste i 2 år, 3 år, måske i længere tid, som bliver skubbet til side, fordi der nu er kommet en gruppe udlændinge, som skal have lov til at bo der i stedet for.

Så spurgte hr. Bendt Bendtsen mig, om det så betyder, at vi i Fremskridtspartiet har den holdning, at flygtninge skal blive i flygtningelejrene, indtil de har stået så længe på venteliste til en bolig, at de kommer med ind i den naturlige rækkefølge.

Ja, det mener vi i Fremskridtspartiet. Vi kan ikke se, der er nogen som helst grund til, at man skal have en særbehandling af udlændinge, at de skal have lov til at komme foran i boligkøerne, i forhold til danskere, som har stået skrevet op i årevis. Vi kan ikke se rimeligheden i det, og det eneste, man opnår, er, at den danske befolkning vender sig generelt imod udlændinge. Det er det eneste, man opnår.

Det synes vi ikke er rimeligt over for de udlændinge, som opholder sig i Danmark, og derfor må vi sige, at vi tager afstand fra det, og vi havde håbet på, at vi med debatten her i dag kunne have løst bare en lille smule op for det, som beslutningsforslaget jo går ud på, nemlig at vi pålægger regeringen at gennemse de forskellige ministerier og lovgivninger for at se, om der er andre steder end dem, der er nævnt i forslaget, hvor der er tale om positiv særbehandling. I forslaget er der jo nævnt 8-10 steder, hvor vi indtil videre har fundet, at der er tale om positiv særbehandling. Men siden vi fremsatte forslaget, er der kommet yderligere et eksempel ved det, at jeg har fået svar fra arbejdsministeren.

Det er sådan, at arbejdsformidlingen indrykker annoncer i dagbladene, hvor den giver tilbud om, at flygtninge kan få lov til at komme

på et kursus, de kan også få nogle ydelser i forbindelse med, at de er der, og efterfølgende er de garanteret praktikplads.

Så stiller jeg det spørgsmål til arbejdsministeren: Er det rimeligt, at man har den forskelsbehandling? Hvorfor er det et kriterium for at komme ind på disse uddannelser, at man er flygtning? Det gælder altså hele gruppen og ikke nogle enkeltpersoner. Man tager ikke hensyn til enkeltindivider og forskelligheder fra person til person, for det er jeg sådan set enig i at vi selvfølgelig skal gøre, men her er det altså hele gruppen. Det er et rent kriterium for at komme ind, at man er flygtning, og efterfølgende er man så garanteret en praktikplads.

Det er ikke rimeligt, at man har en sådan lovgivning. Det afviser arbejdsministeren og siger, at der jo er nogle særlige forhold, der gør sig gældende, og derfor er vi nødt til at gøre noget særligt for denne gruppe.

Mit andet spørgsmål til arbejdsministeren var: Hvad nu, hvis man havde indrykket annoncer, hvor der stod: Det er en forudsætning for, man kan komme ind på den her uddannelse, at man er dansk. Se så ville det have været klart diskriminerende, giver arbejdsministeren udtryk for. Det ville altså være klart diskriminerende, hvis man foretager den samme behandling af danskere, men nu, hvor der er tale om udlændinge, er der undtagelser i lovgivningen, der gør, at det ikke betyder det store.

Det synes vi i Fremskridtspartiet er foruroligende, og derfor vil vi selvfølgelig føre vores forslag frem til en anden behandling, hvor vi kan få lov til at stemme om det, og så må partierne hver især forholde sig til forslaget.

Afslutningsvis skal jeg takke for, at Dansk Folkeparti støtter forslaget. Tak for det.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Se, det var jo en interessant tale. Jeg kan forstå, at vi – flertallet af ordførere – helt har misforstået det her forslag. Jeg forstår nu på hr. Behnke, at det er et næstekærligt forslag. Det er af hensyn til flygtningene, for at danskerne ikke skal se sig gale på dem, at hr. Behnke og hans parti har fremsat dette forslag.

Jeg skal oplyse hr. Behnke om, at han nedvurderer og undervurderer den danske befolkning. Så ringe som hr. Behnke er dens store, store flertal ikke. Den er hverken misundelig, nabofjendsk eller noget i den retning. Den ved,

at svage grupper, udsatte grupper, syge, handicappede, børn, gamle, ja, svage grupper kan fortjene et ekstraordinært hensyn. Men hr.

Behnke er ikke kommet længere end en vis pastor nede i Seem, som også tror, at den danske kultur og den danske kristenhed er i fare, fordi der kommer nogle hertil, som har en anden tro end kristenheden.

Jeg er sikker på, at den danske kultur, den danske kristenhed og den danske økonomiske moral er høj nok til, at man selvfølgelig ikke ser sig gal på udlændinge på grund af de regler, vi har. Selvfølgelig gør man ikke det. Det danske folk er langt bedre, end hr. Behnke tror.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Arne Melchior er inde på, at dette forslag er medvirkende til at oppiske en stemning mod udlændinge, oppiske et fremmedhad. Det kan vi ikke se i Dansk Folkeparti. Tværtimod er der tale om, at den særbehandling, som der er fortalt om heroppe fra talerstolen, er der mange eksempler på netop gør, at der kan opstå et fremmedhad i befolkningen. Det er ikke sådan, at Dansk Folkeparti eller Fremskridtspartiet ønsker at oppiske et fremmedhad, men det er ved at opstå, fordi man på en række områder har en særbehandling.

Jeg kan nævne et konkret eksempel fra Københavns Kommune, der lige netop har vedtaget en etnisk ligestillingspolitik. Det, man siger, er, at man sandelig ikke vil særbehandle nogen, at man ikke vil diskriminere nogen, men det, der bare reelt sker, er, at man ophører det at være etnisk til en særlig kvalifikation. Det vil sige, at den forestilling, man har i de annoncer, man sætter op, er, at man skal være etnisk, og at det er en kvalifikation for at få jobbene.

Det gør så, at hvis en dansker kommer og siger, at han gerne vil søge det job, har han ikke samme mulighed, fordi han ikke har den kvalifikation, det åbenbart er at være etnisk.

Det er en konkret særbehandling, som Dansk Folkeparti ønsker fjernet.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg gjorde her fra Folketingets talerstol opmærksom på, at vi føler, der er stor forskel på regeringens udlændingepolitik og Det Konservative Folkepartis udlændingepolitik. Det er nu ikke det, der bringer mig herop, men det er netop de kommentarer, hr. Tom Behnke gjorde om

boligplaceringen af de mennesker, som har fået lov til at være i Danmark.

Dér sagde jeg, at de skal behandles anstændigt, at der er forskel på mennesker, og at de derfor skal behandles forskelligt. Det er fair nok, at Fremskridtspartiet mener, at de så skal være i lejre, indtil de kan få en bolig, eller de skal stå 10 år i boligkøen, eller hvor meget det er.

Men hvad er virkeligheden? Jeg kan nu godt lide at få eksempler fra dagligdagen, når vi står her, og eksempler fra dagligdagen viser, at kommuner, alt efter hvor meget de har forhandlet sig frem til, har ret til en del af det almennyttige byggeri. De anviser altså boliger til familier, som er kommet i knibe f.eks. i tilfælde af skilsmisse, hvor familierne er gået i stykker.

Er det så en særrettighed, der skal afskaffes fremover? Skal kommunerne ikke have mulighed for det? Det må jo være konsekvensen af den holdning, der blev udtrykt her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Bendt Bendtsen står tilsyneladende helt uforstående over for, at vi kan have den holdning, at flygtninge, der kommer her til landet, starter med at bo i en flygtningelejr, som altså er et ganske velkvalificeret sted at bo. Det er jo ikke sådan, at det er jordhytter eller lignende, men det lyder næsten sådan. Disse flygtningelandsbyer er af en ganske god boligstandard. De mennesker, der i øvrigt står på venteliste, hvad enten de er danskere eller udlændinge, hvad skal de gøre i ventetiden? Hvor skal de opholde sig? De har ikke engang en flygtningelejr, de kan være i.

Se, når hr. Arne Melchior hidser sig så voldsomt op her, er det næsten ikke værd overhovedet at kommentere, men alligevel. At hr.

Arne Melchior skyder mig ting i skoene, som jeg overhovedet ikke står for, kan jeg selvfølgelig være med på, og at han lægger mig ord i munden, som jeg aldrig har sagt, og tillægger mig meninger, jeg heller aldrig har ønsket at give udtryk for, siger mere om hr. Arne Melchior end om undertegnede.

Men når hr. Arne Melchior så siger, at der er svage grupper, handicappede, invalide osv., vi skal gøre noget for, ja, så er vi 100 pct. enige i Fremskridtspartiet. Det, der undrer os, er, at der i den sociale lovgivning står, at hvis man f.eks.

vil på revalidering og have revalideringsydelse, skal man for det første igennem en meget, meget krævende arbejdsprøvning, og man skal være handicappet eller invalid i en eller anden grad, for at man overhovedet kan få lov at komme med.

Men det står også direkte i loven, at alene det, at man er flygtning, er nok til, at man kan komme under revalidering, uanset om man er handicappet, og det er det, der er forkert. Vi har overhovedet ikke noget imod, at udlændinge, som er handicappede, har mulighed for at komme under revalidering, men den forskelsbehandling, at man siger, at alene det, at der er tale om en flygtning, er i sig selv nok til revalidering, er ikke rimelig, og derfor burde det selvfølgelig ikke være på den måde.

Op det med, at udlændinge er en svag gruppe, er jo ikke rigtigt. Tværtimod er de flygtninge, der har fået mulighed for at komme til Danmark, i virkeligheden i en meget, meget lykkelig situation i forhold til dem, som er blevet nødt til at blive i hjemlandet, fordi de ikke have råd til at komme til Danmark. De udlændinge, der er kommet til Danmark, er ikke nødvendigvis en svag gruppe, og derfor skal vi lade være med at behandle dem som en svag gruppe.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Bendt Bendtsen er inde på, at i spørgsmålet om lejligheder finder der ikke nogen diskrimination sted, og det er da korrekt, som hr. Bendt Bendtsen siger, at det er vigtigt, at de svage familier, der er, kan få en lejlighed, og at man derfor har den regel, at kommunen råder over et vist antal lejligheder i de almennyttige bolig-selskaber.

Vi skal så bare være opmærksom på, at hovedparten af de lejligheder, som kommunen anviser ud fra det, altså gives til udenlandske statsborgere eller indvandrere, og at de borgere, der for lang tid siden har meldt sig ind i en boligforening, står på ventelisten og gerne vil have en bolig, kommer efter de fremmede. Det er en konkret diskrimination, og det er sådan noget, som bl.a. Dansk Folkeparti er interesseret i at rette op på, så det ikke forekommer i fremtiden.

Når vi så ser på det, som hr. Arne Melchior var inde på med hensyn til folketingsvalget, nemlig at det jo ikke resulterede i øget opslutning bag de synspunkter, der ligger til grund for bl.a. det her forslag, må jeg lige have lov til

at sige, at den 11. marts 1998 skete der faktisk det, at Dansk Folkeparti fik 13 mandater og Fremskridtspartiet fik 4, og det vil sige, at det ser ud til, at der i hvert fald er en større tilslutning til de synspunkter, som er udtrykt i det her forslag. Hvis det fortsætter i den retning, ender det med, at der i den sidste ende bliver et flertal, og det er jo positivt nok.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg havde ikke forestillet mig, at der skulle være en større debat om dette beslutningsforslag, for, som jeg nævnte, finder jeg, at det af indenrigsministeren fremsatte lovforslag er et betydeligt mere egnet grundlag at føre en debat på. Men når nu hr. Tom Behnke nævner to områder blandt de mange eksempler, som er opregnet i bemærkningerne, bliver jeg nødt til at sige lidt.

Man kan altså ikke beskrive revalideringsadgangen således, som det gøres i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Forud for at kunne komme under revalidering kræves der en individuel vurdering af hver eneste ansøger. Det er rigtigt, at ledige, flygtninge og en række andre grupper er nævnt i revalideringsvejledningen, men før man kan få sat et revalideringsforløb i gang og bruge de bestemmelser, kræves der en individuel vurdering. Det er derfor, jeg er enig med indenrigsministeren, når han siger, at flere af bemærkningerne må bygge på et manglende kendskab til reglerne.

Så kommer det andet, det besværlige, det med boligerne. Men er der tale om andet, end at man beskæftiger sig med at skaffe boliger til husvilde? Man kan altså ikke sammenligne mennesker på en venteliste med mennesker, som har krav på at få anvist en bolig, fordi de er husvilde, og en udlænding, der opholder sig i Danmark, og en dansker er ligestillet, hvis de er husvilde.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Vi ved jo alle sammen, at de flygtninge, der kommer til Danmark, enten kommer ud i en flygtningelandsby eller bliver placeret i ejendomme styret af Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp. De har altså et sted at bo. Det er jo ikke sådan, at de bor på gaden. Det er jo ikke sådan, at de ligger i rendestenen og venter på at få en bolig, må jeg sige til hr. Jan Petersen.

Det er der til gengæld danskere, der gør. Vi ved, at der er et sted mellem 20.000 og 25.000 danskere, som er hjemløse. Det er et faktum. Man prøver nogle steder at gøre noget ved det, og Fremskridtspartiet vil senere i denne samling fremsætte forslag til, hvad vi kan gøre for at hjælpe dem bedre, end vi gør i dag. Så lad nu være med at sige, at det er husvilde, vi giver en bolig til. De har et sted at bo. De har tag over hovedet, og de har varme på radiatoren hver dag.

Det andet, jeg godt vil sige til forslaget, er, at formålet med det er udelukkende at samle op på den idé, som indenrigsministeren selv opkastede i november måned: når der er tale om positiv særbehandling af udlændinge, er det at gøre udlændinge en bjørnetjeneste, og det skal man lade være med. Indenrigsministeren spillede selv ud, og når vi så kommer med et konkret forslag til, hvordan vi vil gøre det, så bakker ministeren ud. Det var altså kun noget, ministeren sagde. Det er ikke noget, ministeren reelt vil gøre noget ved.

Når hr. Jan Petersen så henviser til det forslag, som regeringen selv fremsætter, er der jo ikke tale om, at man dér gør op med positiv særbehandling af udlændinge. Det er ikke det, forslaget går ud på, så den diskussion får vi slet ikke i forbindelse med regeringens forslag; den har vi nu her, og vi får den formentlig også ved andenbehandlingen, når vi skal stemme om dette forslag.

Formanden:

Hr. Arne Melchior i anden omgang, hvor taletiden er 3 min.

Arne Melchior (CD):

Dansk Folkepartis ordfører citerede mig for noget, jeg ikke har sagt, nemlig at jeg mente, at hensigten med det her forslag er at oppiske en stemning i befolkningen. Det har jeg overhovedet ikke udtalt noget som helst om. Jeg tror, at det danske folk – som jeg før har været inde på – er alt for klogt og alt for fair til at lade sig oppiske af denne slags historier.

Så vil jeg gerne sige noget om særbehandling. Jeg hører til dem, som i mange år gik ind for positiv særbehandling af kvinder. Eftersom mandfolkene i årtusinder havde undertrykt kvinderne og også gjorde det i min egen levetid, så fandt jeg, at det var rimeligt, at vi mandfolk ved visse lejligheder trådte et skridt tilbage, således at kvinderne kunne vise det, som man-

ge af os var overbeviste om, og som jo i mellemtiden for længst er bevist, at kvinder er nøjagtig lige så dygtige og ærlige, reelle og loyale og arbejdsduelige som mænd. Det var fornødt at gøre noget i den retning, og derfor er det ikke noget, som er ganske urimeligt.

Så var der den dér med, at danskere, der står i boligkø, jo ikke engang har en flygtningelejr. Se, jeg blev gift første gang i 1948. Dengang efter krigens år var det faktisk ikke til at få bolig. Men tænk, jeg havde både nogle forældre og nogle svigerforældre, som kunne have os boende endda med nemhed. Og der boede vi så, indtil det byggeri, som vi håbede at få en lejlighed i, blev bygget, og vi så fik en lejlighed. Tænk, det kunne lade sig gøre. Men det er dér, at de fleste flygtninge – ikke alle og enhver, men langt de fleste – er i en langt dårligere situation, og derfor har de også ifølge FN's vedtælse om disse begreber ret til en bedre behandling.

Så vil jeg bare sige et enkelt ord om revalideringsydelsen. Det er indenrigsministerens lovforslag, som jo ikke er til behandling i dag. Der sættes den ned for flygtninge, og det er noget, jeg vil have lov at diskutere, når vi i næste uge kommer til forhandlingerne og første behandling af de forslag, for det bekymrer mig, at man dér vil lave en negativ særbehandling af flygtninge. Men det hører ikke ind i dagens debat. Jeg vil bare anmelde det i god tid.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om udvisning af kriminelle udlændinge og foranstaltninger over for udlændinge, der ikke vil medvirke til udsendelse, m.v.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 3/4 98).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

I torsdags genfremsatte regeringen sine to lovforslag på udlændingeområdet, og som det lige er blevet omtalt under den forrige sag, kommer de til behandling her i næste uge. Jeg vil derfor ikke gøre så forfærdelig meget ud af det forslag, der ligger her, for i det forslag, som regeringen kommer med, er der taget meget højde for udvisning af kriminelle udlændinge og en skærpelse af de forhold. Vi mener desuden, at regeringens forslag er mere velafbalanceret og mere nuanceret end det forslag, der ligger på bordet lige for øjeblikket.

Vi mener, at forslaget her er unuanceret. Vi synes heller ikke, at forslaget tager højde for, hvad det er for en forbrydelse, udlændingen er dømt for. Det tager heller ikke højde for udlændingenes tilknytning til Danmark eller Danmarks internationale forpligtelser. Forslaget vil f.eks. kunne medføre, at en udlænding med langvarigt ophold i Danmark, og som har ægtefælle og mindreårige børn her i landet, vil kunne udvises for en færdselsforseelse eller noget lignende, og det finder vi absolut ikke rimeligt.

Regeringen ønsker ikke at frihedsberøve udlændinge i flæng, sådan som man kan læse ud af det forslag, der her er til behandling. Regeringen vil derfor i sit forslag komme med den afbalancerede holdning, som jeg har indtrykket af at store dele af Folketinget vil være enig med os i.

Jeg synes også, at jeg bør minde om, at Folketinget i sommeren 1997 i udlændingeloven skabte hjemmel til, at Udlændingestyrelsen kan træffe afgørelse om, at personer, som modvirker sagens oplysning eller ikke medvirker til udsendelse, ikke skal have dækket deres underhold her i landet bortset fra kost og logi givet som naturalier samt sundhedsmæssige